

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/122-0/2014.
Érkezett: 2014 JAN 14	
Példány:	3
Melléklet:	3x4 + 1

Alkotmánybíróság részére Budapest

Tisztelt Alkotmánybíróság!

KÖZIGAZGATÁSI ÜGYSZAK	
FŐLAJSTORSZÁM	KEZDŐIRATON
Postán / Gyűjtőpostás / Személyesen / E-mailen / Faxon	
Érkezett:	2014 -01- 08
PÉLDÁNY:	IV
MELLÉKLET:	KÖZTUK
FŐLAJSTORSZÁM:	33/20/13
TÖRZSIRATON	

Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján meghatározott hatáskörében, ezúton kívánok indítványozóként Gyermekem, [REDACTED] (a továbbiakban: Gyermekem) nevében az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § a) és b) pontja szerinti jogosultságban alkotmányjogi panasszal fordulni Önökhöz, az Egyenlő Bánásmód Hatóság (a továbbiakban: EBH) 2013. augusztus 21-én kelt, EBH/619/2/2013. számú határozata és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, (a továbbiakban: Bíróság) 2013. december 17-én kelt, 6.K.33.120/2013/3 ítélete ellen.

Jelen alkotmányjogi panaszom oka a fent nevezett hatósági határozat, majd ezt helybenhagyó bírósági ítélet, amelyek egymással egybehangzóan Gyermekem Alaptörvényben biztosított alapvető jogának olyan mértékű korlátozását engedték meg, amely korlátozás az Alaptörvényben megengedett mértéket jelentősen meghaladja, amelynek következtében a hatósági határozat, majd az ezt helybenhagyó bírósági döntés alaptörvény-ellenes.

Kérelmem alátámasztásául az Alaptörvény SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG I. cikk (3) bekezdésére kívánok hivatkozni, mely szerint:

„Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható”

amellyel szemben az EBH és Bíróság úgy döntött, hogy Gyermekem alapvető joga az Ebktv. 7. § (2) bekezdés b) pontjának megfelelően, *tárgyilagos mérlegelés szerint az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, ésszerű indok* alapján korlátozható.

Kérem Tisztelt Alkotmánybíróságot a nevezett határozat, valamint az azt felülvizsgáló bírósági ítélet alkotmány-ellenességét állapítsa meg, és semmisítse meg azokat.

Az alkotmányjogi panasz eljárási feltételeit az alábbiak szerint igazolom:

Jelen alkotmányjogi panasz során én, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] sz. alatti lakos, a velem lakó Gyermekem, [REDACTED] nevében, mint szülő-gondviselő járok el, melyre vonatkozóan a személyi okmányok másolatait mellékelem. (1. sz. Melléklet)

Az ügyben az EBH/619/2/2013. számú határozat kapcsán, mint sérelmet bejelentő, a Bíróság 6.K.33.120/2013/3 ítélete kapcsán, mint felperes voltam érintett. Ennek alátámasztásául a nevezett határozatot és bírósági ítéletet mellékelem. (2. sz. Melléklet)

A nevezett határozat és bírósági ítélet kézhezvételének dátumáról a posta nem bocsátott rendelkezésemre dokumentumot. A tértivevények számait tartalmazó borítékok másolatát a mellékelt dokumentumokhoz csatoltam.

Az utolsó, fentebb már nevezett, számomra postán megküldött bírói ítélet postára adásának dátuma 2013.12.20., amely ellen jelen alkotmányjogi panaszomat 2014.01.06-án postára adtam, amelyből követhető, hogy jelen alkotmányjogi panaszt bőven számítva is a sérelmezett utolsó bírói döntés kézbesítésétől számított 60 napon belül terjesztettem elő.

Az ügyben az EBH/619/2/2013. számú határozat nyomán, valamint a Bíróság 6.K.33.120/2013/3 ítélete nyomán jogorvoslati lehetőségemet a Pp. 340 § (1) bekezdése alapján kimerítettem, erről a fentebb nevezett bírósági ítélet utolsó mondatában külön tájékoztatást kaptam.

Nyilatkozom, hogy mivel az ügy feltehetően tanulságos, sokakat érint, ezért közérdeklődésre tarthat számot, az alkotmányjogi panasz nyilvánosságra hozatalát kifejezetten támogatom, azonban kérem személyes adataimat zártan kezelni szíveskedjenek.

Az ügy eddigi történéseiről az alábbiakat adom elő:

2013. május elején a tavaszi üdülési lehetőségek közül a [REDACTED] kínálata nyerte el tetszésünket, ezért ajánlatkéréssel fordultam a szálló felé.

A szálloda 2013. május 9-én megküldte ajánlatát, amely minden tekintetben megfelelt az elképzeléseinknek. Szintén kedvezőnek tűnt, hogy a szálló egy élményfürdő, nevezetesen a [REDACTED] (a továbbiakban: Fürdő) mellett található, még hozzá a szálló áraiban már benne foglaltatott a Fürdőbe érvényes korlátlan belépő is. Nekem leginkább a csendes wellness részleg szolgáltatásai tetszettek, azonban sajnálattal kellett látnom az árajánlaton, hogy ide **csak 16 éven felüliek léphetnek be**.

Ez az információ mélységes megdöbbenést és undort váltott ki bennem, és az adott helyzetben szükségesnek tartottam, hogy tájékozódjak a csendes wellness részleg használatának pontos szabályairól. Az [REDACTED] e-mail címre megírtam, hogy nekem nagyon tetszik az ajánlatuk, különösen a fürdő által kínált csendes wellness szolgáltatás, azonban az a problémám, hogy ha igénybe szeretném venni, akkor a velem üdülő 4 éves kislányomnak velem kellene tartani a csendes wellness részlegbe. A kislány nagyon ragaszkodik hozzám, ezért nem tudom másra hagyni. Azt is megírtam, hogy a kislányom nagyon csendes és szolid viselkedésű, intelligens, a csendet semmiképp sem zavarná, amennyiben mégis, ígéretet tettem, hogy a csendes wellness részleget elhagynánk. Kértem, hogy szíveskedjenek tájékoztatni, hogy ez megoldható lenne-e. Amennyiben ez a lehetőség többletfizetéssel járna, ezt is hajlandó lennénk kifizetni.

Levelemre a Fürdő ügyvezető igazgatója 2013. május 16-án válaszolt, amelyben tájékoztatott, hogy a Működési Szabályzatukban foglaltak alapján a Csendes Wellness részlegük használatára gyermekek nem jogosultak.

A [REDACTED] Működési Szabályzatát és működését törvénysértőnek ítélt meg, ezért szolgáltatásának igénybevételét mellőzni kényszerültem. Erről viszontválaszomban a fürdő ügyvezetőjét tájékoztattam.

Ebben kifejtettem, hogy válaszából azt értem, hogy a fürdőben kifejezetten a gyermekek jelenlétét nem tartják kívánatosnak. Vélelmeztem, hogy van egy látogatói réteg, aki nem tartja kívánatosnak a gyermekek és családok látványát és jelenlétét, és a fürdő ennek az igénynek eleget téve, jogosultnak érzik magukat a többi vendég, jelen esetben a 16 éven alúkat elkülönítsék.

Véleményem szerint a fürdő megsérti a 16 éven alúak emberi méltóságát azzal, hogy kinyilvánítja, hogy aki 16 éven alú, az nem képes csendesen viselkedni, de aki 16 éven felüli, az tud csendesen viselkedni. Ráadásul – mint az igazgató válaszából kitűnik – ennek az elgondolásnak a vetületét a Működési Szabályzatukban is rögzítik. Szintén megsértik a családok emberi méltóságát azzal, hogy a szolgáltatás 16 éven felülieknek nyújtása közben a 16 éven alú gyermekeket a család többi tagjától a Működési Szabályzatukban is rögzített intézkedéssel elkülönítik. Közöltem, hogy véleményem szerint semmilyen jogszabály nem ad a fürdőnek lehetőséget arra, hogy a saját maga által jogosnak gondolt elkülönítést alkalmazza. Szintén nincs jogszabály, amely a fürdőt felhatalmazná, hogy az elkülönítés korhatárát önkényesen megállapítsa, akár 16 év, akár valamilyen más, jogilag nem alátámasztva meghatározott életkor alapján. Szintén közöltem, hogy fennálló helyzetben a nyaralásunkat egy későbbi időpontban, valamely más fürdőben fogjuk tölteni, és a fürdő kínálatával a fennálló helyzetben nem kívánunk élni.

Ezek után az Egyenlő Bánásmód Hatóságnál panaszt terjesztettem elő, mely szerint véleményem szerint a [REDACTED] csendes wellness részlegében alkalmazott úgynevezett csendes wellness szolgáltatási módszer a 16 év alatti személyeket, mint életkor szerint a 2003. évi CXXV. Törvényben (Ebkty.) felsorolt védett tulajdonsággal rendelkezőket kedvezőtlenebb elbánásban részesíti, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben lévő személy vagy csoport, jelen esetben a 16 éven felüliek csoportja részesül,

Továbbá, a 16 év alatti személyeket és a 16 év alatti személyek csoportját a velük összehasonlítható helyzetben lévő személyektől vagy személyek csoportjától, jelen esetben a 16 éven felüliek csoportjától – anélkül, hogy azt törvény kifejezetten megengedné – elkülöníti.

A csendes wellness szolgáltatási módszer sérti a 2003. évi CXXV. Törvény rendelkezéseit az alábbiak szerint:

7. § (1) szerint:

Az egyenlő bánásmód követelményének megsértését jelenti - különösen a III. fejezetben meghatározottak szerint - a közvetlen hátrányos megkülönböztetés, a közvetett hátrányos megkülönböztetés, a zaklatás, a jogellenes elkülönítés, a megtorlás, valamint az ezekre adott utasítás.

A 8. § szerint:

Közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport valós vagy vélt ...

...

o) életkora

...

miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben levő személy vagy csoport részesül, részesült vagy részesülne.

Az Ebktv. 30. § (1) szerint:

Az egyenlő bánásmód követelményének megsértését jelenti különösen - a 8. §-ban meghatározott tulajdonság alapján az ügyfélforgalom számára nyitva álló helyiségben, így különösen a vendéglátó-ipari, kereskedelmi, valamint a művelődés és a szórakozás céljára létrehozott intézményekben

- a) megtagadni vagy mellőzni szolgáltatások nyújtását vagy áru forgalmazását,*
- b) az adott helyen rendelkezésre álló szolgáltatásoktól, illetve áruktól eltérő minőségben szolgáltatást nyújtani, illetve árut forgalmazni,*
- c) olyan feliratot vagy jelzést elhelyezni, amely azon következtetés levonását teszi lehetővé, hogy az ott nyújtott szolgáltatásból vagy áru forgalmazásból valakit vagy valakiket kizárnak.*

Továbbá az Ebktv. 10. § (2) szerint:

Jogellenes elkülönítésnek minősül az a rendelkezés, amely a 8. §-ban meghatározott tulajdonságai alapján egyes személyeket vagy személyek csoportját a velük összehasonlítható helyzetben lévő személyektől vagy személyek csoportjától – anélkül, hogy azt törvény kifejezetten megengedné – elkülönít.

Fentieknek megfelelően tehát a Bejelentésben két törvényi tényállás megvalósulását sérelmeztem, egyrészt, Gyermezem közvetlen hátrányos megkülönböztetését a szolgáltatás nyújtása során, másrészt Gyermezem jogellenes elkülönítését a szolgáltatás nyújtása során.

Az Egyenlő Bánásmód Hatóság 2013. augusztus 21-én kelt EBH/619/2/2013. számú határozatával az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt benyújtott kérelmemet elutasította. Arra hivatkozott, hogy a Fürdőben számos szolgáltatás állt rendelkezésünkre, ennek fényében az Ebktv. 7. § (2) bekezdésének b) pontjára hivatkozva arányossági tesztet

végzett, majd megállapította, hogy a bepanaszolt szolgáltatási módszere nem keletkeztetett aránytalan sérelmet.

Az elutasítás miatt bírósági felülvizsgálati kérelmet nyújtottam be a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnál. Ebben rámutattam arra, hogy a Fürdő egy rendelkezésre álló szolgáltatás nyújtását gyermekem életkorára való hivatkozással tagadja meg, továbbá Gyermekem egyenlő bánásmódhoz fűződő joga az Alaptörvény szerint csak valamely más alapvető jog érvényesülése érdekében korlátozható.

A felülvizsgálati kérelemben sérelmeztem, hogy az EBH Gyermekem ügyét az Ebktv 7. § (2) b) pontja hatálya alá sorolta, valamint az arányossági tesztet is ennek keretei közt végezte el, ezért az EBH nem az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint járt el. Az EBH ugyanis úgy gondolta, hogy az arányossági tesztet az Alaptörvény I. cikk (3) figyelmen kívül hagyásával, az Ebktv 7. § (2) b) pontja felhasználásával aképpen kell elvégezni, hogy az EBH megítéli, hogy az ő (saját) tárgyilagos mérlegelése szerint a korlátozásnak van-e az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, észszerű indoka.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 6.K.33.120/2013/3 ítéletével a felülvizsgálati keresetemet elutasította.

Tekintettel arra, hogy az Egyenlő Bánásmód Hatóság és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság gyakorlatilag egységes álláspontot képviselt, véleményük külön-külön, szétválasztva történő további kifejtését itt nem tartom szükségesnek, azok a rendelkezésre álló dokumentumokból kivehetők. Jelen előadásom során a sérelmezett részekhez a szükség szerint, a dolgok logikájának megfelelő sorrendben térek ki, mind az EBH, mind a Bíróság döntésének tekintetében.

Egyúttal kijelentem, hogy az előadásban törekszem kizárólag azokra a részletekre kitérni, amennyiben az ügyemben meghozott határozat és döntés alaptörvény-ellenes. Ettől függetlenül azonban, véleményem szerint az ügy megfelelő ismertetése érdekében nem mindig szorítkozhatom csak erre.

Gyermekem egyenlő bánásmódhoz fűződő jogának korlátozásáról az alábbiakat adom elő:

Mind az EBH, mind a Bírósági ítélet rögzítette, hogy Gyermekemnek és nekem hátrányt okozott a nevezett csendes wellness módszer. A Bíróság ítélete szerint is, a perben nem volt vitatott az, hogy az eljárás alá vont Fürdő gyakorlata hátrányt okozott nekem és Gyermekemnek. Az sem volt vitás, hogy a hátrányos megkülönböztetés Gyermekemet életkora miatt érte. Ennek fényében leszögezhetjük, hogy, Gyermekem egyenlő bánásmódhoz fűződő alapvető jogának korlátozását mind az EBH, mind a Bíróság megállapította.

Az EBH úgy látta, majd ezzel később a bíróság is egyetértett, hogy a jelen esetet az Ebktv. 7. § (2) bekezdésének b) pontja felhasználásával kell megítélni.

Az EBH tehát az Ebktv. 7. § (2) bekezdésének b) pontja alapján a csendes wellness módszert arányossági tesztnek vetette alá a következők szerint:

Az EBH felsorolta, hogy milyen más szolgáltatások álltak rendelkezésre, amelyeket kimondottan babákkal és kisgyermekkel együtt lehetett igénybe venni, továbbá leszögezte, hogy ezekről természetesen tudomást szerezhettem. (Baba-Mama világ, gyermek játszóház, valamint gyermekpancsoló, gyermekfelügyelet, stb.)

Ezzel összefüggésben az EBH megállapította, hogy a bepanaszolt fürdő szerinte nem tagadta meg tőlem más szolgáltatás nyújtását, szerinte nem nyújtotta eltérő minőségben, tehát az Ebktv. 30. § (1) bekezdésének b) pontjában foglaltak sérelme nem történt meg.

A bíróság úgy vélekedett, hogy az arányossági tesztet nem az Ebktv. 7. § (2) a) pontja alapján, azaz nem az általam a bírósági felülvizsgálati kérelemben állított, alapvető jog másik alapvető

joggal való összeütköztetésével, hanem az Ebktv. 7. § (2) b) pontja szerinti észszerűségi szempontokat kellett vizsgálni.

Az Ebktv. 7. § (2) bekezdésének a) és b) pontja szerint ugyanis:

„7. § (2) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az olyan magatartás, intézkedés, feltétel, mulasztás, utasítás vagy gyakorlat (a továbbiakban együtt: rendelkezés) nem sérti az egyenlő bánásmód követelményét,

a) amely a hátrányt szenvedő fél alapvető jogát másik alapvető jog érvényesülése érdekében, elkerülhetetlen esetben korlátozza, feltéve, hogy a korlátozás a cél elérésére alkalmas és azzal arányos,

b) amelynek az a) pont hatálya alá nem tartozó esetekben tárgyalagos mérlegelés szerint az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, ésszerű indoka van.

Az EBH a saját maga véleménye szerinti tesztjének eredményeként végül megállapította, hogy tekintettel arra, hogy számos, kimondottan kisgyermekeknek kínált kikapcsolódási lehetőség igénybevitelére lett volna lehetőségünk, ezért a bepanaszolt intézmény módszere Gyermekem oldalán nem keletkeztetett aránytalan sérelmet.

Fentiekkel kapcsolatban feltétlenül szükségesnek tartom megjegyezni, és mindenképpen szeretném Tisztelt Alkotmánybíróság figyelmét felhívni, hogy véleményem szerint az EBH az egész ügyet elvi szempontból is nagyon furcsa szemüvegen keresztül tekinti.

Véleményének alapgondolata, hogy a Fürdőben nagyon sok, és kiváló minőségű szolgáltatás áll rendelkezésre. Ehhez képest csak egyetlen hely volt, a csendes wellness, ahová Gyermekem nem léphetett be, amiből következően összességében nem ért „aránytalan” sérelmet.

Az EBH tehát úgy vélekedik, hogy az arányosság meghatározása akképpen helyes, ha számításba vesszük, hogy a meglévő sok szolgáltatásból hányban különböztetnek meg hátrányosan. Ha az EBH véleménye szerint nem túl sokban, akkor arányos, vagyis úgy mond „az még belefér”.

Szeretném leszögezni, hogy én mindig is, csak a csendes wellness szolgáltatás során folytatott hátrányos megkülönböztetésre tettem panaszt, ez minden beadványomban látható, és a per tárgya is mindenkor ez volt, ezt az EBH is láthatta, ha akarta. Engem a többi szolgáltatás nem érdekelt, és nem érdekel. Gondolom, nem vagyok köteles elmenni sem a csúszdaparkba, sem a gyermekmegőrzőbe, és ha akarom, még csak nem is vagyok rá kíváncsi, hogy miféle szolgáltatások vannak még. Úgy vélem, hogy a dolgot magát kell nézni, és irreleváns, hogy az épületben, vagy a szomszéd utcáskon, vagy akár Európa-szerte még milyen szolgáltatásokat kínál a bepanaszolt intézmény. Hogy az EBH miért a többi szolgáltatás nagyszerűségével akarja megmagyarázni a csendes wellnessben folytatott hátrányos megkülönböztetést, ezt valószínűleg egyedül ő érti.

Bizonyos vagyok benne, hogy Tisztelt Alkotmánybíróság az EBH ezen szemléletmódját nem követi, azonban kérem Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy döntésében legyen tekintettel arra, hogy panaszom tárgya a csendes wellness részlegben folytatott hátrányos megkülönböztetés, vagyis Gyermekem egyenlő bánásmódhoz fűződő alapvető jogának korlátozása a csendes wellness részlegben. Ez nem érinti a Fürdő többi szolgáltatását, különösen abban a tekintetben nem, hogy a csendes wellness részlegben folytatott hátrányos megkülönböztetést a többi részleg kiváló minőségével lehetne kompenzálni, vagy azokkal összeadva arányosítani lehetne.

Sérelmezem tehát, hogy az EBH a vizsgálatot az Ebktv. 7. § (2) bekezdésének b) pontja szerinti teszt alapján végezte, és nem vette figyelembe az Alaptörvény SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG I. cikk (3) bekezdését, mely szerint:

„Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme

érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

Ennek nyomán az EBH határozat és a Bírósági ítélet Gyermekem egyenlő bánásmódhoz fűződő alapvető jogát nagyobb mértékben korlátozta, mint azt az Alaptörvény I. cikk (3) pontja megengedi.

Gyermekem egyenlő bánásmódhoz fűződő alapvető joga az Alaptörvényből ered:

SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG Alaptörvény I. cikk

„(1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsőrendű kötelezettsége.

(2) Magyarország elismeri az ember alapvető egyéni és közösségi jogait.

(3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

Alaptörvény II. cikk

„Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz...”

Alaptörvény XV. cikk

„(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

Az Alaptörvény SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG című fejezete az I. cikktől a XXXI. cikkig alapvető jogokat vesz sorra. Csak példaképpen, a leggyakrabban hivatkozott és leginkább közismert alapvető jogok, teljesség és fontossági sorrend nélkül, például a VII. cikkben a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságának alapvető joga, a VIII. cikkben a békés gyülekezéshez való alapvető jog, a XIII. cikkben a tulajdonhoz való alapvető jog, a XV. cikkben a törvény előtt egyenlőség és az egyenlő bánásmódhoz való alapvető jog, és így tovább. Ennek fényében tehát, mivel a XV. cikk más alapvető jogokat leíró cikkekkal szerepel egy sorban, ezért helytálló az állítás, hogy **a törvény előtti egyenlőséghez és egyenlő bánásmódhoz való jog maga is kifejezetten alapvető jog.**

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, ennek megfelelően az Alaptörvény II. és XV. cikkben meghatározott, az emberi méltóság sérthetatlensége, valamint a törvény előtti egyenlőség és az egyenlő bánásmódhoz való alapvető jog biztosítása érdekében kifejezetten erre vonatkozó külön törvény született, nevezetesen a 2003. évi CXXV. Törvény (Ebkvt.).

Az Ebktv. saját Preambuluma szintén megerősíti, hogy az Ebktv. az Alaptörvény II. és XV. cikkére tekintettel született meg.

A 2003. évi CXXV. Törvényben (Ebkvt.) foglalt jogok tehát **alapvető jogot határoznak meg, méghozzá az emberi méltóság sérthetatlensége, a törvény előtti egyenlőség és az egyenlő bánásmódhoz fűződő alapvető jogot.**

Az Ebktv., mint kifejezetten alapvető jogot meghatározó törvény, a hatályát kiterjeszti a szolgáltatást nyújtókra vagy árut forgalmazókra is az alábbiak szerint:

Ebktv. 5. § „Az egyenlő bánásmód követelményét a 4. §-ban foglaltakon túl az adott jogviszony tekintetében köteles megtartani,

a) aki előre meg nem határozott személyek számára szerződés kötésére ajánlatot tesz vagy ajánlattételre felhív,

b) aki az ügyfélforgalom számára nyitva álló helyiségeiben szolgáltatást nyújt vagy árut forgalmaz,”

Vagyis, a szolgáltatás és az áruforgalom igénybevétele során Gyermekeket megilleti az egyenlő bánásmódhoz való alapvető jog.

Mint láhattuk, az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése szerint az EMBER alapvető jogai sérthetetlenek és elidegeníthetetlenek, azonban ugyanezen cikk (3) bekezdése szerint más alapvető jog érvényesülése, vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében korlátozhatók.

Szintén alapvető jog korlátozható az Alaptörvény Különleges jogrendre vonatkozó közös szabályok fejezetében az 54. cikk (1) bekezdés szerint is, amikor is „Különleges jogrendben az alapvető jogok gyakorlása – a II. és a III. cikkben, valamint a XXVIII. cikk (2)–(6) bekezdésében megállapított alapvető jogok kivételével – felfüggeszthető vagy az I. cikk (3) bekezdése szerinti mértéken túl korlátozható.”

(Különleges jogrend kihirdetésére hadiállapot, megelőző védelmi helyzet, rendkívüli állapotot, szükségállapot esetében kerülhet sor, lásd Alaptörvény 48–54. cikk)

Összességében tehát az Alaptörvény a jelenleg hatályos szerkezetében három esetet tartalmaz, amely során alapvető jog, jelen esetben az egyenlő bánásmódhoz való alapvető jog korlátozható:

- **más alapvető jog érvényesülése érdekében,**
- **valamely alkotmányos érték védelme érdekében,**
- **különleges jogrendben**

Tekintettel arra, hogy Gyermekeim egyenlő bánásmódhoz fűződő jogának korlátozása idejében különleges jogrend kihirdetésére a Fürdő körzetében nem került sor, továbbá a korlátozás szintén nem alkotmányos érték védelme érdekében következett be,

ezért a jelen helyzetben Gyermekeim alapvető joga csakis, és kizárólag az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének megfelelő részében foglalt, más alapvető jog érvényesülése érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

A mi esetünket tekintve belátható, hogy a csendes wellness igénybevétele, mint olyan, önmagában valóban nem alapvető jog, senki nem köteles létrehozni csendes wellness szolgáltatást azért, hogy azt valaki igénybe vehesse, és ha azt történetesen nem hozták létre, senki sem tehet panaszt annak hiányára.

Azonban, ha a csendes wellness szolgáltatást valamely szolgáltató létrehozta, és az a valóságban rendelkezésre is áll, akkor minden EMBER-nek alapvető joga azt hátrányos megkülönböztetés nélkül igénybe venni.

Az EBH Gyermekeim egyenlő bánásmódhoz fűződő alapvető joga korlátozásának igazolására az Ebktv. 7. § (2) bekezdésének b) pontját tartotta megfelelőnek, ezért tekintsük meg, hogyan következik az Alaptörvényből, és mi a célja az EBH által alkalmazott Ebktv. 7. § (2) bekezdés b) pontjának:

„7. § (2) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az olyan magatartás, intézkedés, feltétel, mulasztás, utasítás vagy gyakorlat (a továbbiakban együtt: rendelkezés) nem sérti az egyenlő bánásmód követelményét,

a) amely a hátrányt szenvedő fél alapvető jogát másik alapvető jog érvényesülése érdekében, elkerülhetetlen esetben korlátozza, feltéve, hogy a korlátozás a cél elérésére alkalmas és azzal arányos,

b) amelynek az a) pont hatálya alá nem tartozó esetekben tárgylagos mérlegelés szerint az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, ésszerű indoka van.

Mint láthatjuk, az Ebktv. 7. § (2) bekezdésének a) és b) pontja az egyenlő bánásmódhoz fűződő alapvető jog korlátozhatóságát határozzák meg. Mivel az EBH által hivatkozott Ebktv. 7. § (2) bekezdésének b) pontja szerinti korlátozhatóság csak az Ebktv. 7. § (2) bekezdésének a) pontja hatálya alá nem tartozó esetekre vonatkozik, szükséges megkeresnünk, hogy melyek azok az esetek, amelyek az Ebktv. 7. § (2) bekezdésének a) pontja hatálya alá, és melyek azok az esetek, amelyek az Ebktv. 7. § (2) bekezdésének b) pontja hatálya alá tartoznak.

Az Ebktv. 7. § (2) a) pont értelmezésével látható, hogy általános esetben, ha az Ebktv. másként nem rendelkezik, az egyenlő bánásmód követelményét, mint alapvető jogot valamely másik alapvető jog érvényesülése érdekében szabad korlátozni.

Nem mellékesen, az Ebktv. 7. § (2) a) pont szövege egyúttal újólag bizonyítékot nyújt arról, hogy az egyenlő bánásmódhoz fűződő jogot az Ebktv. szintén az alapvető jogok közé sorolja, hiszen korlátozását más alapvető jog érvényesülése érdekében engedi meg.

Vegyük észre, hogy az Ebktv. 7. § (2) a) pontja, bár némely szövegbeli eltéréssel, azonos korlátozást enged meg, mint az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének vonatkozó része:

„(...) Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése érdekében (...) a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható”.

Látható, hogy az Ebktv. 7. § (2) a) pontja nem más, mint az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése egyik részének újbóli rögzítése az Ebktv.-ben, azzal a különbséggel, hogy az Ebktv. 7. § (2) a) pontja nem említi a valamely alkotmányos érték védelme érdekében megengedett korlátozást oly módon, mint azt az Alaptörvény I. cikk (3) pontja teszi.

Mivel a „valamely alkotmányos érték védelme érdekében” megengedett korlátozás nem szerepel az Ebktv. 7. § (2) a) pontja szövegében, nyilvánvalóan a hatálya alá sem tartozik.

Márpedig ha nem tartozik az Ebktv. 7. § (2) a) pontja hatálya alá, akkor pontosan megfelel az Ebktv. 7. § (2) b) pont feltételének, következésképp az Ebktv. 7. § (2) b) pont hatálya alá esik.

Vajon tudunk-e még találni olyan megengedett korlátozást, amely az Ebktv. 7. § (2) b) pont hatálya alá esik? Mint tudjuk, alapvető jogot csak az Alaptörvény határozhat meg, ezért alapvető jog korlátozását is csak az Alaptörvény engedheti meg. Ha tehát meg akarjuk tudni, van-e még valamilyen megengedett korlátozás, amely az Ebktv. 7. § (2) b) pont hatálya alá eshetne, akkor az Alaptörvényt kell áttekintenünk.

Mint láthattuk előbb, az Alaptörvény még egy megengedett korlátozást tartalmaz, nevezetesen a különleges jogrendben megengedett korlátozást, amely azonban szintén nem tartozik az Ebktv. 7. § (2) a) pontja hatálya alá, tehát szintén bekerül az Ebktv. 7. § (2) b) pont hatálya alá.

Így tehát, sikerült megtalálnunk, hogy melyek azok a megengedett korlátozások, amelyek az Ebktv. 7. § (2) bekezdésének b) pontja alá tartoznak:

- valamely alkotmányos érték védelme érdekében, valamint
- különleges jogrendben megengedhető korlátozások

Fentiek fényében, szemléltetésképpen kereshetünk elképzelt gyakorlati példát, mikor lépne életbe az Ebktv. 7. § (2) b) pontja.

Ilyen elképzelt eset lehet, például, amikor elemi csapás esetén, különleges jogrend életbe lépése nyomán, egy mentőcsapat először a gyermekeket és időseket menti az első megérkező mentőjárművel, és csak a később érkezővel menti az egészséges felnőtteket. Ekkor az Ebktv. 7. § (2) b) pontja szerint – érthetően – nem sérti az egyenlő bánásmód követelményét az, hogy valamely tulajdonsággal rendelkező csoport tagjai (az egészséges felnőttek) hátrányt szenvednek, hiszen tárgyalagos mérlegelés szerint az adott jogviszonnyal (Különleges jogrend, elemi csapás) közvetlenül összefüggő, ésszerű indoka van, hogy a leggyengébbeket (öregeket és gyerekeket) mentették ki először.

A jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezve tehát megállapíthatjuk, hogy az EBH és a Bíróság Gyermekem békés nyári fürdőzésének ügyét úgy bírálta el, ennek nyomán egyenlő bánásmódhoz fűződő alapvető jogát olyan jogszabályi hely alkalmazásával korlátozta, amely akkor lépne életbe, például, ha a Kormány elemi csapás miatt vészhelyzetet hirdetne ki, vagy Magyarország hadiállapot nyilvánítana ki, amely esetben az alapvető jogok az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerinti mértéken túl is korlátozhatók lennének.

Az EBH az arányosítás során megtekintette, hogy az Ebktv. 7. § (2) a) pontja szerint létezik-e valamilyen alapvető jog, és áll-e ezzel szemben valamilyen másik alapvető jog.

Mivel nem észlelte, és saját értelmezéséből következően nem is tudta értelmezni, hogy vajon mi is lehetne az a bizonyos alapvető jog, és melyik lehetne ezzel szemben valamilyen másik alapvető jog, ezért úgy ítélte meg, hogy az Ebktv. 7. § (2) a) pontja nem hatályos.

Az EBH nem észlelte, hogy az Ebktv. 7. § (2) a) pontja az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének *más alapvető jogra* hivatkozó részének egyenes leképezése.

Összefoglalva tehát, a 7. § (2) bekezdés a) és b) pontjai olyan esetekre vonatkoznak, amelyeket az Ebktv. tételesen nem szabályoz, történetesen:

Az Ebktv. 7. § (2) a) pontja vonatkozik a „hétköznapi élet” eseteire, amelyekben az egyenlő bánásmódhoz való jog, mint alapvető jog (csak) más(ik) alapvető jog érvényesülése érdekében korlátozható, ekkor is csak az ott megnevezett feltételek mellett, összhangban az Alaptörvény I. cikk (3) pontjának más alapvető jog érvényesülésére vonatkozó részével

Az Ebktv. 7. § (2) b) pontja vonatkozik azokra az esetekre, amikor az egyenlő bánásmódhoz való jog, mint alapvető jog korlátozható olyan esetben, amikor az Ebktv. 7. § (2) a) pontja és az Alaptörvény I. cikk (3) pontjának más alapvető jog érvényesülésére vonatkozó része nem hatályos,

vagyis, az Ebktv. 7. § (2) b) pontja az Alaptörvény I. cikk (3) pontjában nevezett alkotmányos érdek védelme érdekében megengedhető korlátozásra, valamint az Alaptörvény 54. cikk (1) bekezdés különleges jogrend esetében megengedhető korlátozásra vonatkozik.

Mivel az EBH Gyermekem esetében az arányosítást az Ebktv. 7. § (2) b) pontja szerint végezte el, belátható, hogy Gyermekem egyenlő bánásmódhoz való alapvető joga az Ebktv. 7. § (2) b) pontja szerint nagyobb mértékű korlátozás alá esett, mint ha az arányosítást a 7. § (2) a) pontja, vagyis az ezzel egyenlő Alaptörvény I. cikk (3) pontja *más alapvető jogra* hivatkozó része alapján végezték volna.

Az EBH és Bíróság elismerve bár, hogy Gyermekemet a csendes wellnesz szolgáltatása során hátrány érte, azonban megállapította, hogy a csendes wellnesz igénybevétele nem alapvető jog, ezért az Ebktv. 7. § (2) a) pontja nem hatályos, ezért az ily módon hatályba lépő Ebktv. 7. § (2) b) pontja szerint arányossági tesztet végzett, amely szerint megállapította, hogy az EBH tárgyilagos mérlegelése szerint Gyermekemnek nagyon sok egyéb szolgáltatás is rendelkezésére állt, ezért a fürdő nem sértette meg az Ebktv. 30. § (1) bekezdését, ugyanis nem eltérő minőségben nyújtott szolgáltatást.

Ha az ügyet az Alaptörvény I. cikk (3) pontjának figyelembe vételével bírálták volna el, akkor az EBH az Alaptörvény I. cikk (3) pontja, más alapvető jog érvényesülésére vonatkozó részének figyelembe vételével megvizsgálta volna, hogy van-e olyan másik alapvető jog, amelynek érvényesülése érdekében szükséges volt Gyermekem egyenlő bánásmódhoz fűződő alapvető jogának korlátozása. Tekintetbe véve, hogy Gyermekem a csendes wellnesz **szolgáltatás használatának szabályait betartotta, nem hangoskodott, és nem csapkodta a vizet (!!!)**, ezért **a puszta jelenléte** az adott jogviszonyban a szolgáltatások igénybevétele során semmilyen másik alapvető jog érvényesülését nem korlátozta, ezért Gyermekem egyenlő bánásmódhoz fűződő alapvető joga indokolatlanul korlátozva lett, vagyis megállapították volna, hogy a Fürdő az egyenlő bánásmód követelményét megsértette, amikor a szolgáltatás nyújtását Gyermekem részére megtagadta.

Nem mellesleg, ha az arányosítást az Ebktv. 7. § (2) bekezdésének a) pontja szerint végezték volna, akkor *a hátrányt szenvedő fél alapvető jogát másik alapvető jog érvényesülése érdekében, csak elkerülhetetlen esetben* lehetett volna korlátozni, amely feltétel Gyermekemet még kedvezőbb helyzetbe hozza. Ugyanis addig, amíg Gyermekem csendesen viselkedik, bizonyosan nem lehet állítani, hogy kitiltása elkerülhetetlenül szükséges a csend fenntartása érdekében.

Az Alaptörvény I. cikk (3) pontja szerint megengedhető korlátozás esetében tehát gyermekem alapvető joga csak és kizárólag, más alapvető jog érvényre jutása miatt korlátozódott volna.

Azonban, az Ebktv. 7. § (2) b) pontja alkalmazása miatt Gyermekem egyenlő bánásmódhoz fűződő alapvető jogának korlátozására az EBH „tárgyilagos mérlegelése szerint, az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, ésszerű indok alapján” kerül sor, amely miatt a korlátozás mértéke nagyobb lett, mint az első esetben.

Megjegyzendő, hogy előfordulhat olyan eset, hogy az Ebktv. 7. § (2) b) pontja szerint alkalmazott korlátozás részemre kedvezőbb, mint amilyent az Alaptörvény biztosít, mindamellet kitartunk amellett, hogy alapvető jogaink az Alaptörvény I. cikk (3) pontjában megengedettnél nagyobb mértékben ne korlátozódjanak.

A bírósági felülvizsgálati kérelemben kifejezetten kértem a Bíróságot, hogy tekintettel arra, hogy az EBH a Gyermekem ügyét nem a megfelelő jogszabályi hely alkalmazásával vizsgálta meg, amelynek következtében a határozat nincs összhangban az Alaptörvény I. cikk (3) pontjával, valamint az Ebktv. 7. § (2) a) pontjával, ennek ellenére a Bíróság az EBH határozatot helybenhagyta.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Fentiekben leírtak alapján indítványozóként az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordulok Tisztelt Alkotmánybírósághoz, az Egyenlő Bánásmód Hatóság EBH/619/2/2013. számú határozata és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, 6.K.33.120/2013/3 ítélete ellen.

A nevezett határozat és Bírósági ítélet alaptörvény-ellenes, mert Gyermekem egyenlő bánásmódhoz fűződő alapvető joga korlátozása miatt indított kérelemben és perben, a döntés meghozatalakor az Egyenlő Bánásmód Hatóság, továbbá a felülvizsgálati kérelem elbírálása

során Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság nem vette figyelembe az Alaptörvény SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG I. cikk (3) bekezdését, mely szerint

„Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.”

Ez helyett az EBH Gyermekem egyenlő bánásmódhoz fűződő alapvető joga korlátozásának igazolására az Ebktv. 7. § (2) bekezdésének b) pontját alkalmazta, mely szerint, az Ebktv. 7. § (2) teljes szövegezésében tekintve,

„7. § (2) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az olyan magatartás, intézkedés, feltétel, mulasztás, utasítás vagy gyakorlat (a továbbiakban együtt: rendelkezés) nem sérti az egyenlő bánásmód követelményét,

a) amely a hátrányt szenvedő fél alapvető jogát másik alapvető jog érvényesülése érdekében, elkerülhetetlen esetben korlátozza, feltéve, hogy a korlátozás a cél elérésére alkalmas és azzal arányos,

b) amelynek az a) pont hatálya alá nem tartozó esetekben tárgyilagos mérlegelés szerint az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, ésszerű indoka van.

Ennek nyomán az EBH és a bíróság nem észlelte, hogy Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése értelmében gyermekem alapvető joga más alapvető jog érvényesülése érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható,

ezzel szemben az EBH és Bíróság úgy foglalt állást, hogy Gyermekem alapvető joga az Ebktv. 7. § (2) bekezdés b) pontjának megfelelően tárgyilagos mérlegelés szerint az adott jogviszonnyal közvetlenül összefüggő, ésszerű indok alapján korlátozható.

Fenti eljárás miatt az EBH határozata és Bírósági ítélet nyomán Gyermekem egyenlő bánásmódhoz fűződő joga nagyobb mértékű korlátozást szenvedett, mint amely korlátozást az alaptörvény SZABADSÁG ÉS FELELŐSSÉG I. cikk (3) bekezdése megenged, ezért az Egyenlő Bánásmód Hatóság 2013. augusztus 21-én kelt EBH/619/2/2013. számú határozata és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, 6.K.33.120/2013/3 ítélete alaptörvényellenes.

Kérem Tisztelt Alkotmánybíróságot a nevezett határozat, valamint az azt felülvizsgáló bírósági ítélet alaptörvény-ellenességét állapítsa meg, és a határozatot és ítéletet semmisítse meg.

Tisztelettel:

Kelt: , 2014. január 6.

Melléletek:

1. sz. Melléklet: Személyi okmányok másolatai
2. sz. Melléklet: Egyenlő Bánásmód Hatóság EBH/619/2/2013. sz. határozata, Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, 6.K.33.120/2013/3 ítélete